

студентами, виконує функції планування і організації, мотивації і контролю навчання.

Крім того, слід зауважити, що створення інноваційного середовища стимулює інноваційну діяльність педагога і поступово може привести до формування інноваційної культури особистості викладача та студента. У той же час необхідно зазначити, що інноваційна діяльність – внутрішнє прагнення самої людини, зовнішнє середовище лише сприяє розвитку інноваційної культури особистості. Інноваційна діяльність стає особистісно-значущим компонентом сучасної педагогічної культури. Впровадження інноваційних технологій навчання у педагогічну діяльність викладача передбачає ряд заходів, зокрема, визначення підходів до проектування стратегії та тактики втілення інновацій, але успішність їх втілення залежить не тільки від інтелектуального рівня педагога, а й від духовного розвитку його особистості.

Таким чином, впровадження інновацій у культуру педагога є необхідною складовою діяльності освітянина, яка характеризує рівень загальнокультурної і соціально-психологічної підготовки особистості та суспільства в цілому до сприйняття і творчого втілення в життя ідей розвитку країни на інноваційних засадах.

УДК 376.68:005.322.4

І.М. Беляєва, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

Ю.М. Хацкевич, канд. техн. наук, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ ОСВІТИ – КЛЮЧОВИЙ ЧИННИК КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ЗВО В СУЧАСНОМУ СВІТІ

Розвиток системи вищої освіти є гарантією конкурентоспроможності держави в новій глобальній економіці. Інтернаціоналізація освіти є найважливішою тенденцією розвитку будь-якого ЗВО сьогодні.

У сучасному світі університет – це «двигун» регіонального розвитку. Сьогодні ЗВО покликані стати основними ресурсними центрами для суспільства і держави, здійснюючи соціальну функцію. Виконуючи свої зобов'язання перед співтовариством, вони зобов'язані не лише займатися наукою і викладанням, але і дотримуватися етики корпоративної соціальної відповідальності за принципом бізнес-інститутів. Соціальна відповідальність ЗВО – це основний напрям

національної освітньої політики. Соціально відповідальний університет сприяє прискоренню розвитку регіону присутності, зменшенню політичних і соціальних ризиків, зміцненню міжнародних економічних зв'язків регіону і країни з країнами-партнерами, зміцненню репутації ЗВО, збільшенню цінності його бренду, інвестиційної привабливості. Соціальна відповідальність університету корисна для довгострокового успіху самого ЗВО і для суспільства в цілому, тому має бути невід'ємною частиною його стратегії і довготривалої політики.

Одним з напрямів реалізації соціальної відповідальності ЗВО є інтернаціоналізація. Інтернаціоналізація університету полягає в навчанні іноземних громадян, залученні зарубіжних викладачів, в іноземних стажуваннях, студентських обмінах, міжнародних дослідженнях, конференціях, грантах і англомовному сайті ЗВО. Інтернаціоналізація – один з ключових чинників конкурентоспроможності ЗВО у сучасному світі.

Інтернаціоналізація освіти – це збільшення загальних елементів в національній освітній практиці різних країн, обумовлене певною схожістю в характері і темпах технологічного і соціально-економічного розвитку, а також процесом міжнародної інтеграції; зачіпає як зміст освітнього процесу, так і його форму – збільшення тимчасової протяжності.

Інтернаціоналізація вищої освіти проявляється в тому, що відбувається універсалізація структури і функцій освіти, його уніфікація в різних країнах світу. До основних показників інтернаціоналізації відносяться: студентська мобільність, міжнародна кооперація і експорт знань, корекція учбових програм за міжнародними стандартами.

У результаті реалізації проекту з обміну студентів та викладачів підвищиться міра інтернаціоналізації освіти у ЗВО-партнерах, що підвищує їх конкурентоспроможність. В результаті здійснення проекту з обміну університети отримують досвід кращих навчальних практик. Підвищення якості освіти і досліджень за рахунок участі студентів і викладачів в міжнародному процесі обміну знаннями.

Вплив проектів з обміну на модернізацію методів викладання у ЗВО полягатиме у використанні у викладанні інноваційних технологій, в створенні конкретнішого і доречнішого змісту дисциплін, в розвитку нових педагогічних підходів. Розвиток інноваційних технологій викладання учбових дисциплін є стратегічним елементом діяльності університету.

Участь студентів в програмі обміну Еразмус+ підвищить їх конкурентоспроможність на ринку праці. Працедавці у багатьох

країнах Європи при прийомі на роботу випускників ЗВО звертають все більше уваги на досвід навчання, життя і роботи за кордоном. Такий досвід свідчить про адаптивні можливості кандидатів, широту кругозору, навички спілкування з представниками різних культур.

Проекти з обміну допомагають партнерам упізнати один одного, виявити сильні сторони і сторони, які потребують поліпшення. ознайомитися з науковими напрямками, освоїти інноваційні технології викладання і нові педагогічні підходи, підвищити якість освіти. Усі вище перелічені дії допомагають налагодити довгострокові зв'язки між університетами і надалі розвивати співпрацю в інших освітніх і дослідницьких проектах

Таким чином, однією з найбільш актуальних проблем сучасної вищої освіти є посилення інтернаціоналізації як культурного феномену і важливої складової освітньої політики країн. У сучасному світі актуальним є необхідність розробки сучасними ЗВО власних стратегій інтернаціоналізації діяльності для підвищення якості навчання і досліджень, національної і міжнародної конкурентоспроможності.

УДК 37.019.313:378.14

Б.Б. Ботштейн, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

Н.В. Чорна, канд. техн. наук, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ТРЕНІНГ ЯК ЗАСІБ АКТИВІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ

Одним з найважливіших завдань сучасної освіти є підготовка всебічно розвинутих фахівців, нестандартно мислячих творчих особистостей, активних спеціалістів, здатних розв'язувати складні завдання сучасного виробництва. Досягти цього неможливо без інтеграції освіти і виробництва, без формування інтегрованої системи «навчальний заклад – виробництво».

Вирішення цієї проблеми багато в чому залежить від змісту і методики навчання майбутніх фахівців і зумовило необхідність модернізації освіти, переосмислення теоретичних підходів і накопиченої практики роботи закладів вищої освіти.

В умовах конкуренції на ринку праці випускник вищої школи потребує не лише високого кваліфікаційного рівня. Ринкові умови діяльності підприємств та організацій, з одного боку, і велика кількість вузів, які готують фахівців з іншого, ставлять випускників відповідної